

Lech Lecha לך-לך Go for yourself

Bereshith/Genesis 12:1-17:27

The name of our Torah portion, “Go for Yourself”, is יהוה’s (Yahweh’s) challenge to Abraham that in turn becomes a challenge for each one of us. It is interesting that Abraham is the father of “a multitude of nations” and represents not only Judaism, but also believers in Yeshua/ Jesus, and Moslems (through Ishmael).

***Bereshith 17:5** “No longer shall your name be called Abram, but your name shall be Abraham; for I have made you a father of many nations.*

***Romans 4:16** Therefore it is of faith that it might be according to grace, so that the promise might be sure to all the seed, not only to those who are of the Torah, but also to those who are of the faith of Abraham, who is the father of us all*

Abraham was born in the year 1948 following creation. That seems very appropriate as we recognize the reestablishment of Israel as a nation to be in the year 1948. Other interesting tidbits about ages are that Noah was still alive until Abraham was about 60, and Shem (Noah’s son) outlived Abraham and also would have known Isaac and Jacob. Shem, in fact, would have been able to meet 11 generations of his descendents! Wow! These facts are so interesting to ponder. Shem could have shared with Jacob first hand information about the world before the flood! A longevity chart, showing the overlap of ages, and covering the time period from Adam to Joseph can be found at:

http://freehovind.com/info/longevity_chart_adam_to_joseph.pdf

Abraham is the father of our faith. That means that he preceded us all in making the choices that lead to a faith based on the living Word. As we follow his steps through the Torah, we see that it was not without its ups and downs. Some of the choices he made led to painful consequences. Yet he is the one chosen by the Almighty to model the concept of righteousness by faith.

In the Torah, Abraham’s story begins after the Tower of Babel. I would like to propose that these two stories are diametrically opposed. Abraham (the good seed) and Nimrod (the bad seed) are two individuals walking in opposite directions. Each will attract followers. Abraham’s following will grow into the mighty nation of Israel. Sin and rebellion will cause many Israelites to switch sides. יהוה himself will also separate the righteous from the unrighteous. In the end, what is left will be the purified bride of Messiah. In our Torah parasha, Abraham is the example of how to maneuver through choices. Even through bad choices, he shows us how to get back on our feet.

Lech Lecha לך-לך Ga voor uzelf

Bereshith/Genesis 12:1-17:27

De naam van ons Thoragedeelte, “Ga voor uzelf”, is יהוה’s (Yahweh’s) uitdaging aan Abraham dat op zijn beurt een uitdaging voor ieder van ons wordt. Het is interessant dat Abraham de vader van “een massa naties” is en niet alleen het Judaïsme vertegenwoordigt, maar ook gelovigen in Yeshua/ Jesus, en Moslims (door Ishmael).

***Bereshith 17:5** Uw naam zal niet meer Abram genoemd worden, maar uw naam zal Abraham zijn; want Ik heb u tot een vader van vele naties gemaakt.*

***Rom. 4:16** Daarom is het van geloof opdat het volgens gunst zou kunnen zijn, zodat de belofte aan alle zaad zeker zou kunnen zijn, niet alleen aan hen die van Thora zijn, maar ook aan hen die van het geloof van Abraham zijn, die de vader van ons allen is*

Abraham was geboren in het jaar 1948 na de schepping. Dat lijkt zeer treffend aangezien wij de wederoprichting van Israël als een natie in het jaar 1948 opmerken. Andere interessante lekkernijen over leeftijden zijn dat Noah nog in leven was tot Abraham ongeveer 60 was, en Shem (Noah’s zoon) Abraham overleefde en ook Isaac en Jacob zou gekend hebben. Shem zou in feite 11 generaties van zijn nakomelingen kunnen hebben ontmoeten! Wow! Deze feiten zijn zo interessant om over na te denken. Shem kon met Jacob informatie uit de eerste hand over de wereld vóór de zondvloed gedeeld hebben! Een levensduurgrafiek, die de overlapping van leeftijden toont, die de tijdspanne van Adam tot Joseph bestrijkt, kan worden gevonden bij:

Abraham is de vader van ons geloof. Dat betekent dat hij ons allen voorafging in het maken van de keuzen die tot een geloof leiden dat op het levende Woord is gebaseerd. Als wij zijn stappen door de Thora volgen, zien wij dat het niet zonder zijn hoogten en laagten verliep. Enkele van de keuzen die hij heeft gemaakt, leidden tot pijnlijk gevolgen. Maar toch is hij door de Almachtige verkozen om model te staan voor het concept van gerechtigheid door geloof.

In de Thora begint Abrahams verhaal na de Toren van Babel. Ik zou willen voorstellen dat deze twee verhalen diametraal tegengesteld zijn. Abraham (het goede zaad) en Nimrod (het slechte zaad) zijn twee individuen die in tegenovergestelde richtingen wandelen. Elk zal aanhangers aantrekken. Abrahams gevolg zal uitgroeien in de machtige natie van Israël. Zonde en opstand zullen maken dat vele Israëlieten van kant wisselen. יהוה zal zelf ook de rechtvaardigen van de onrechtvaardigen scheiden. Uiteindelijk, zal wat overblijft de gereinigde bruid van Messiah zijn. In onze Thora parasha, is Abraham het voorbeeld van hoe doorheen keuzes te manoeuvreren. Zelfs door slechte keuzes, toont hij ons hoe we weer op onze pootjes terecht komen.

Before we begin to understand Abraham, we will have to take a look back at his adversary. His name is Nimrod. We can consider him to be a picture of the first anti-Messiah. We are introduced to him in Bereshith 10:8 as a great-grandson of Noah, through Ham:

***Bereshith 10:8** Cush begot Nimrod; he began to be a mighty one on the earth. 9 He was a mighty hunter before יהוה ; therefore it is said, “Like Nimrod the mighty hunter before יהוה .”*

Now you may not see anything wrong with being a “mighty hunter”. But the word “mighty” (gibbor - גִּבּוֹר) has more to do with being a warrior, or a soldier. Nimrod did not just hunt animals. He was a cruel hunter of men. “Before יהוה” (verse 9 - לִפְנֵי יְהוָה) literally means “in the face of יהוה” and in this context, has the connotation of raising oneself up in arrogance and standing in His face. Nimrod did things in defiance of the Almighty, actively working against His plan.

Even his name is the exact Hebrew verb form for “we will rebel” – (נִמְרֹד - see Strong’s 04775 - נִמְרֹד). In addition to being a hunter and a warrior of men, Nimrod was a king. Despite his brutality, he was held up like an idol. The saying of the day was “like Nimrod”. His kingdom began with Babel:

***Bereshith 10:10** And the beginning of his kingdom was Babel, Erech, Accad, and Calneh, in the land of Shinar. 11 From that land he went to Assyria and built Nineveh, Rehoboth Ir, Calah, 12 and Resen between Nineveh and Calah (that is the principal city).*

Nimrod got his start in Babylon (land of Shinar) and he built his power base from there. From Babylon, he went to Assyria and built the city of Nineveh. Therefore he laid the foundation of both the Assyrian empire and the Babylonian empire – those empires that would conquer Israel many centuries later. Are you beginning to see a clear picture of Nimrod? He was the first king of Babylon. He was a powerful leader who led people to rebel against יהוה Elohim. We will also see how every false worship system has its roots in the behavior and memory of Nimrod... what will be later described in the Scriptures as “Mystery Babylon”.

Let’s continue on to chapter 11:

***Bereshith 11:1** Now the whole earth had one language and one speech. 2 And it came to pass, as they journeyed from the east (qedem - קֶדֶם), that they found a plain in the land of Shinar; and they dwelt there.*

Recall from Bereshith 10:10 that the establishment of Nimrod’s kingdom was in the land of Shinar, beginning at Babel. Next see what the people did and what they had to say... those people under the leadership of King Nimrod:

Alvorens wij Abraham beginnen te begrijpen, zullen wij moeten terugkijken naar zijn tegenstander. Zijn naam is Nimrod. Wij kunnen hem beschouwen als een beeld van de eerste anti-Messiah. Hij wordt aan ons voorgesteld in Bereshith 10:8 als een achterkleinzoon van Noah, via Ham:

***Bereshith 10:8** Cush verkreeg Nimrod; hij begon een machtige op de aarde te zijn. 9 Hij was een geweldig jager vóór יהוה ; daarom wordt er gezegd: “Zoals Nimrod de geweldige jager vóór יהוה .”*

Nu kunt u niets verkeerd vinden aan een “geweldige jager” zijn. Maar het woord “geweldige” (gibbor - גִּבּוֹר) heeft meer te maken met het zijn van een strijder, of een militair. Nimrod jaagde niet alleen op dieren. Hij was een wrede jager van mensen. “Vóór יהוה” (verse 9 - לִפְנֵי יְהוָה) betekent letterlijk “in de aanwezigheid van יהוה” en in deze context heeft het de bijbetekenis van zichzelf verheffen in arrogantie en in Zijn zicht staan. Nimrod deed dingen als uitdaging van de Almachtige, actief tegen Zijn plan werkend.

Zelfs zijn naam is de exacte Hebreeuwse werkwoordvorm voor “wij zullen rebelleren” – (נִמְרֹד - see Strong’s 04775 - נִמְרֹד). Behalve een jager en een bestrijder van mensen te zijn, was Nimrod een koning. Ondanks zijn brutaliteit, kreeg hij bijval als een idool. Het gezegde van de dag was “zoals Nimrod”. Zijn koninkrijk begon met Babel:

***Bereshith 10:10** En het begin van zijn koninkrijk was Babel, Erech, Accad, en Calneh, in het land Shinar. 11 Vanuit dat land ging hij naar Assyria en bouwde Nineveh, Rehoboth Ir, Calah, 12 en Resen tussen Nineveh en Calah (dat de belangrijkste stad is).*

Nimrod’s begin lag in Babylon (land Shinar) en hij bouwde vanaf daar zijn machtsbasis. Van Babylon ging hij naar Assyria en bouwde de stad Nineveh. Zo legde hij de fundamenten van zowel het Assyrische als het Babylonische imperium - de imperiums die vele eeuwen later Israël zouden veroveren. Begint u een duidelijk beeld van Nimrod te zien? Hij was de eerste koning van Babylon. Hij was een machtige leider die mensen ertoe bracht om tegen יהוה Elohim te rebelleren. Wij zullen ook zien hoe elk vals vereringsysteem zijn wortels in het gedrag en het gedenken van Nimrod heeft ... wat later in de Schrift als “Babylon Mysterie” zal beschreven worden. (Opb.17)

Laten we verder gaan naar hoofdstuk 11:

***Bereshith 11:1** Nu had de gehele aarde één taal en één spraak. 2 En het gebeurde, als zij van het oosten (qedem - קֶדֶם) reisden, dat zij in het land Shinar een vlakte vonden, en zij daar verbleven.*

Een herhaling van Bereshith 10:10 dat de totstandbrenging van Nimrod’s koninkrijk in het land Shinar was, beginnend in Babel. Zie vervolgens wat de mensen deden en wat zij moesten zeggen ... die mensen onder de leiding van koning Nimrod:

Bereshith 11:3 Then they said to one another, “Come, let us make bricks and bake them thoroughly.” They had brick for stone, and they had asphalt for mortar; 4 And they said, “Come, let us build ourselves a city, and a tower whose top is in the heavens; let us make a name for ourselves, lest we be scattered abroad over the face of the whole earth.”

Can you find some rebellion in the above verses? Let us note a few things that they may have done wrong:

1. Verse 2 tells us that they travelled “from the east”...remember “east” (qedem - ׀קדמ) is also a word for “ancient”. In other words, they had left the ancient paths to do their own thing. By travelling “from the east” (מזקדמ), they were in essence, moving away from יהרה.
2. Verse 4 expresses their desire to “NOT be scattered abroad over the face of the whole earth”. This is the opposite of what Noah’s family was told to do after the flood (Bereshith 9:1).
3. The repeated use of first person plural (let us, we) indicates the selfish attitude of this generation. Instead of living for the glory of the “name of Elohim”, they were interested in “making a name for themselves” (verse 4).
4. Let me give you the very literal translation of a part of verse 3: “...and it was for them, the brick for stone, and the pitch it was to them for mortar.” This phrase reveals more of their intention. They were replacing the Creator’s natural elements, the stones and mortar, with man-made technology.
5. According to the historian Josephus, Nimrod proposed to build this tower so high that if the Almighty ever chose to flood the world again, he and his followers would not drown. Nimrod, being the great grandson of Noah, knew that the Creator had destroyed those who were in opposition to him by sending the great flood. Nimrod was determined, by his own efforts, to avoid a similar fate.

In his article on Babel, Merrill Unger says the Tower of Babel was very much like a Mesopotamian building called the ziggurat. Ziggurats were very tall and made of sun-dried bricks. The word “zigguratu” denotes a sacred temple tower, and it also means “pinnacle” or “mountaintop”. The tower of Babel was the first structure of this type every built. Other ziggurats that were built were considered to be copies of the tower of Babel. They were consecrated to the guardian deity of the city and consequently a temple could be found on the very top!

So what we can deduce from all of this is that Nimrod and his people were proposing to build not only a tower so high that the Creator Himself couldn’t bring a flood against it, but it also included a pagan temple, in open and defiant rebellion against the true Elohim. That is what this tower

Bereshith 11:3 Dan zeiden zij tot elkaar: “Kom, laat ons bakstenen maken en ze grondig bakken.” Zij hadden baksteen voor steen, en zij hadden asfalt voor mortel. 4 En zij zeiden: “Kom, laat ons een stad voor onszelf bouwen, en een toren waarvan de top in de hemelen is; laat ons een naam voor onszelf maken, opdat wij niet in het buitenland over het gehele aardoppervlak worden verspreid.”

Kunt u in bovenstaande verzen iets van een opstand vinden? Laat ons een paar dingen noteren die zij verkeerd kunnen gedaan hebben:

1. Vers 2 vertelt ons dat zij “vanuit het oosten” reisden ...herinner je dat het “oosten” (qedem - ׀קדמ) ook een woord voor “oud” is. Met andere woorden, zij hadden de oude wegen verlaten om hun eigen ding te doen. Door “vanuit het oosten (מזקדמ)” te reizen, waren zij in wezen zich van יהרה aan het verwijderen.
2. Vers 4 drukt hun wens uit om “NIET in het buitenland over het oppervlak van de gehele aarde verspreid te worden”. Dit is het tegengestelde van wat aan Noah’s familie gezegd werd om na de zondvloed te doen (Bereshith 9:1).
3. Het herhaalde gebruik van eerste persoon meervoud (laat ons, wij) wijst op de egoïstische houding van deze generatie. In plaats van voor de glorie van de “naam van Elohim” te leven, waren zij geïnteresseerd in “een naam voor zichzelf te maken” (vers 4).
4. Laat me u de echt letterlijke vertaling van een deel van vers 3 geven: “... en het was voor hen, de baksteen voor steen, en de pek dat was voor hen als mortel.” Deze uitdrukking openbaart meer van hun bedoeling. Zij vervingen de natuurlijke elementen van de Schepper, de stenen en de mortel, door mensgemaakte technologie.
5. Volgens de historicus Josephus, stelde Nimrod voor om deze toren zo hoog te bouwen dat als de Almachtige ooit verkoos om de wereld opnieuw te overstromen, hij en zijn aanhangers niet zouden verdrinken. Nimrod, die de achterkleinzoon van Noah is, wist dat de Schepper hen die in oppositie tegen hem waren door de grote vloed te zenden had vernietigd. Nimrod was vastberaden om, door eigen inspanningen, een gelijkaardig lot te vermijden.

In zijn artikel over Babel, zegt Merrill Unger dat de Toren van Babel zeer sterk leek op een Mesopotamisch gebouw, de ziggurat genoemd. Ziggurats waren zeer hoog en gemaakt van in de zon gedroogde bakstenen. Het woord “zigguratu” duidt een heilige tempeltoren aan, en het betekent ook “siertorentje” of “bergtop”. De toren van Babel was de eerste structuur van deze aard geheel gebouwd. Andere ziggurats die werden gebouwd, werden als kopies van de toren van Babel beschouwd. Zij waren gewijd aan de beschermende godheid van de stad en bijgevolg zou een tempel op de hoogste punt kunnen worden gevonden!

Dus wat wij uit dit alles kunnen afleiden is dat Nimrod en zijn mensen niet alleen voorstelden om een zo hoge toren te bouwen dat de Schepper Zelf daartegen geen vloed kon doen komen, maar het omvatte ook een heidense tempel, in open en uitdagende opstand tegen de ware Elohim. Dat is waar het bij

was all about... a tower that represented opposition to יהוה. Thus we see the beginning of “Mystery Babylon, the Great”!!

Revelation 17:5 *And on her forehead a name was written: MYSTERY, BABYLON THE GREAT, THE MOTHER OF HARLOTS AND OF THE ABOMINATIONS OF THE EARTH.*

Well we know that יהוה destroyed the tower and scattered the people. The hearts of the people, however, were not changed and many remained in opposition to the Almighty. The foundation stones of an evil system and a false religion had been laid. Satan was able to successfully divert the attention of the people away from the divine plan. A little history now might be helpful for us to see how we got in this mess we are in today.

After Nimrod died, his wife (Semiramis) continued on with this heathen form of worship. She declared her husband to be the sun god, who was to be worshipped. After a time, through an adulterous relationship, Semiramis conceived and gave birth to a son whom she named Tammuz. Tammuz, she declared, was actually Nimrod reborn. The worship of Nimrod’s wife, Semiramis, as the queen of heaven (Jeremiah 7:18; 44:17-25) and her god-son spread throughout the world. It exists today in many forms, even within Christianity in the form of the mother/child imagery and the worship of Mary in Roman Catholicism.

There’s more. A tradition exists that when Nimrod died, his body was cut into pieces, cremated, and the ashes were spread over the earth. His entire body was scattered with the exception of his reproductive organs. It was from this ancient Babylonian tradition that the worship of the “phallus” began. The next great king of Babylon after Nimrod died was Hammurabi, his name signifying that he was a descendant of Nimrod through Ham. The laws of the Hammurabi were engraved on a large black stone in the shape of a phallus.

The Encyclopedia of Religions (Vol. 3, p. 264) states that Queen Semiramis in Babylon erected an obelisk 130 feet high in memory of Nimrod. These monuments became common and could be found in all nations. The Bible refers to these monuments as part of Baal (one of the names for Nimrod) worship:

2 Kings 10:26 *And they brought the sacred pillars out of the temple of Baal and burned them.*

A common practice in Egypt, Greece, and other nations of the Middle East was to erect an obelisk in front of a temple. This symbolism for the phallus associated the religion with the fertility cult of Nimrod. According to the book, Babylon Mystery Religion, Caligula transported an obelisk from Egypt to the section of Rome where the Vatican was later built. The obelisk remained there until 1586 when Pope Sixtus V had it moved in front of St. Peter’s church where it is today.

deze toren om ging... een toren die oppositie tegen יהוה vertegenwoordigde. Aldus zien wij het begin van het “Babylon, de Grote, mysterie”!!

Opb. 17:5 *En op haar voorhoofd was een naam geschreven: GEHEIMZINNIGHEID, BABYLON DE GROTE, DE MOEDER VAN HOEREN EN VAN DE GRUWELEN VAN DE AARDE.*

Wel, wij weten dat יהוה de toren vernietigde en de mensen verstrooide. De harten van de mensen, echter, werden niet veranderd en velen bleven in oppositie tegen de Almachtige. De funderingsstenen van een kwaad systeem en een valse godsdienst waren gelegd. Satan kon met succes de aandacht van de mensen van het goddelijke plan afleiden. Een beetje geschiedenis zou nu voor ons nuttig kunnen zijn om te zien hoe wij in deze rotzooi waarin wij vandaag verkeren, terecht gekomen zijn.

Nadat Nimrod stierf, ging zijn vrouw (Semiramis) voort met deze heidense vorm van verering. Zij verklaarde haar echtgenoot de zongod te zijn, die moest worden aanbeden. Na een tijd, door een overspelige verhouding, werd Semiramis zwanger en baarde een zoon op die zij Tammuz noemde. Tammuz, verklaarde zij, was eigenlijk Nimrod herboren. De verering van Nimrod’s vrouw, Semiramis, als koningin van de hemel (Jeremiah 7:18; 44:17-25) en haar god-zoon verspreide zich over de hele wereld. Dat bestaat vandaag in vele vormen, zelfs binnen het Christendom in de vorm van de moeder/kind beelden en de verering van Maria in het Rooms Katholicisme.

Er is nog meer. Een overlevering bestaat dat toen Nimrod stierf, zijn lichaam in stukken werd gesneden, gecremeerd, en dat de as over de aarde werd uitgestrooid. Zijn volledig lichaam werd verspreid met uitzondering van zijn voortplantingsorganen. Het was van deze oude Babylonische traditie dat de verering van de “fallus” (penis in erectie) begon. De volgende grote koning van Babylon die na Nimrod stierf was Hammurabi - zijn naam geeft aan dat hij een nakomeling van Nimrod door Ham was. De wetten van de Hammurabi werden gegraveerd op een grote zwarte steen in de vorm van een fallus.

De Encyclopedia of Religions (Vol. 3, p. 264) verklaart dat Koningin Semiramis in Babylon een obelisk van bijna 40m hoog oprichtte ter herinnering aan Nimrod. Deze monumenten werden gemeengoed en konden in alle naties worden gevonden. De Bijbel verwijst naar deze monumenten als deel van Baal (één van de namen voor Nimrod) verering:

2 Kon. 10:26 *En zij brachten de heilige pilaren uit de tempel van Baal en verbrandden ze.*

Een algemene praktijk in Egypte, Griekenland, en andere naties van het Midden-Oosten was om een obelisk voor een tempel op te richten. Dit symbool voor de fallus associeerde de godsdienst met de vruchtbaarheidscultus van Nimrod. Volgens het boek, Babylon Mystery Religion, vervoerde Caligula een obelisk van Egypte naar de wijk van Rome waar later het Vatikan werd gebouwd. De obelisk bleef daar tot 1586 toen Paus Sixtus V ze tot vóór de St. Petruskerk verplaatste waar ze vandaag staat.

Today we find the obelisk all over the world. In China, the entire land is punctuated with Buddhist shrines called pagodas. Throughout the Moslem world we see mosques surrounding by minarets, slender spires with an enlarged section at the top. Churches are not without their spires and steeples. The largest obelisk in the world is in front of our nation's capital building in Washington, D.C., the Washington Monument. People are simply following tradition without any realization of their meaning or relationship to the mystery religion of Babylon.

All idol worship is related to the mystery religion of Babylon, and all religions are perverted with it to some degree. Mystery Babylon...the religion of the tribulation, is coming. It will call upon all worshippers on earth to worship one idol, the image of the anti-messiah.

***Revelation 13:15** He was granted power to give breath to the image of the beast, that the image of the beast should both speak and cause as many as would not worship the image of the beast to be killed.*

The tribulation ends with judgment on all idols of Mystery Babylon:

***Jeremiah 51:47** Therefore behold, the days are coming that I will bring judgment on the carved images of Babylon; Her whole land shall be ashamed, And all her slain shall fall in her midst. 48 Then the heavens and the earth and all that is in them shall sing joyously over Babylon; For the plunderers shall come to her from the north," says יהוה . 49 As Babylon has caused the slain of Israel to fall, So at Babylon the slain of all the earth shall fall.*

Okay. Let's get back to the parasha. Elohim did not allow the Tower of Babel to be brought to completion. So, into this situation, walks Abram, יהוה's choice to direct mankind back in the proper direction. Let's take a look at the ending verses of our parasha from last week and the very next verse which begins our reading this week:

***Bereshith 11:31** And Terah took his son Abram and his grandson Lot, the son of Haran, and his daughter-in-law Sarai, his son Abram's wife, and they went out with them from Ur of the Chaldeans to go to the land of Canaan; and they came to Haran and dwelt there. 32 So the days of Terah were two hundred and five years, and Terah died in Haran. 12:1 Now יהוה had said to Abram: "Go for yourself (לך-לך) from your country, from your family and from your father's house, to a land that I will show you.*

It seems that Abram was not the first member of the family who thought of going to Canaan. Terah, his father, had begun a similar journey (to go to Canaan),

Vandaag vinden wij de obelisk over de ganse wereld. In China, is het hele land gemarkeerd met Boeddhistische heiligdommen, pagodes genoemd. Doorheen heel de Mohammedaanse wereld zien wij moskees door minaretten omgeven, slanke spitsen met een vergroete sectie aan de bovenkant. Kerken hebben hun spitsen en torens. De grootste obelisk ter wereld staat vóór het hoofgebouw van onze natie in Washington, D.C., het Washington monument. De mensen volgen gewoonweg de traditie zonder zich iets te realiseren van hun betekenis of verband met de mysteriegodsdienst van Babylon.

Alle idool/afgodverering is verwant aan de mysteriegodsdienst van Babylon, en alle godsdiensten zijn in een bepaalde graad erdoor vervalst. Geheimzinnig Babylon... de godsdienst van de verdrukking, is komend. Het zal alle aanbidders op aarde verzoeken om één idool/afgod te aanbidden, het beeld van de anti-messiah.

***Opb. 13:15** Hem werd macht verleend om adem aan het beeld van het beest te geven, opdat het beeld van het beest zou zowel spreken en als veroorzaken om zovelen die het beeld van het beest niet zouden aanbidden, te doden.*

De verdrukking eindigt met het oordeel over alle afgoden van Geheimzinnig Babylon:

***Jer. 51:47** Daarom zie, de dagen zijn komend dat Ik oordeel op de gesneden beelden van Babylon zal brengen; Haar hele land zal beschaamd zijn, en al haar verslagenen zullen in haar midden vallen. 48 Dan zullen de hemelen en de aarde en alles dat daarin is vreugdevol over Babylon zingen; want de plunderaars zullen tot aan haar komen vanuit het noorden," zegt יהוה . 49 Zoals Babylon de gesneuvelden van Israël heeft doen vallen, zo zullen in Babylon de gesneuvelden van de hele aarde vallen.*

O.k., laten we terug naar de parasha gaan. Elohim liet niet toe dat de Toren van Babel voltooid werd. Dus, in deze situatie, wandelt Abram, יהוה's keus om de mensheid terug in de juiste richting te sturen. Laten we een blik werpen op de slotverzen van onze parasha van vorige week en de daarop volgende vers waarmee onze lezing deze week begint:

***Bereshith 11:31** En Terah nam zijn zoon Abram en zijn kleinzoon Lot, de zoon van Haran, en zijn schoondochter Sarai, de vrouw van zijn zoon Abram, en zij gingen met hen uit vanuit Ur van de Chaldeeën om naar het land Kanaän te gaan; en zij kwamen te Haran en verbleven daar. 32 Zo waren de dagen van Terah twee honderd vijf jaar, en Terah stierf in Haran. 12:1 Nu had יהוה tot Abram gezegd: "Ga voor uzelf (לך-לך) vanuit uw land, vanuit uw familie en vanuit het huis van uw vader, naar een land dat Ik u zal tonen.*

Het schijnt dat Abram niet het eerste lid van de familie was dat eraan dacht naar Kanaän te gaan. Terah, zijn vader, was met een gelijkaardige reis (om naar Kanaän te gaan) begon-

and even took some of his family members with him. But he never completed his intended journey; he remained in Haran.

Let me interject something interesting into this scenario. Bereshith 11:32 informs us that Terah was 205 years old when he died. The very next verse proceeds with Abram being told by יהוה to leave for a land he will be shown. It appears that this is told to him AFTER the death of his father. Let's analyze the information we are given in the Torah:

- Terah was 70 years old when Abram was born (Bereshith 11:26)
- Terah dies at 205 years old (Bereshith 11:32)
- Abram was 75 years old when he departed from Haran (Bereshith 12:4)

So, you can see that Terah was 70 + 75, or 145 years old when Abram departed from Haran. It is obvious that when Abram left Haran, his father was still alive and living in Haran. But why is the Torah written in such a way that it appears that Abram's father, Terah, died before Abram left Haran? And why are we also told in the book of Acts that Abram's father died before his departure from Haran?

Acts 7:4 "Then he (Abram) came out of the land of the Chaldeans and dwelt in Haran. And from there, when his father was dead, He moved him to this land in which you now dwell.

Without an explanation, it appears that the writer of Acts has made an error. The ancient sage, Rashi provides us with a rational answer to our dilemma, as he refers back to how the information is presented in Bereshith:

"... the text refers to Terah as dead, for wicked people are called dead even during their lifetime..."

Hmmm...kind of interesting that Rashi refers to the thought that an evil Terah was spiritually dead. Tradition tells us that Abram's father, Terah was a maker of idols and that he worshipped the moon god. Note that in Bereshith 12:1, Abram is specifically told to leave his Father's house. What a test for Abram. To leave his father's house while he was still alive, would give the appearance of disrespect in those days. Yeshua made a comment which seems to apply. Did He have Abram in mind when He said this?

Matthew 10:37 "He who loves father or mother more than Me is not worthy of Me. And he who loves son or daughter more than Me is not worthy of Me."

Now let's get back to the journey that Abram and his family were told to make. Again let's take a look at that verse in chapter 11 that tells us that it is Terah who begins the journey:

nen, en nam zelfs enkele van zijn familieleden met hem mee. Maar hij voltooide nooit zijn voorgenomen reis; hij bleef in Haran.

Laat me iets interessant tussen dit scenario in gooien. Bereshith 11:32 deelt ons mee dat Terah 205 jaar oud was toen hij stierf. Het daarop volgende vers gaat verder met Abram aan wie door יהוה wordt gezegd om weg te gaan voor een land dat hem zal worden getoond. Het blijkt dat dit aan hem wordt verteld NA de dood van zijn vader. Laten we de informatie analyseren die ons in de Thora wordt gegeven:

- Terah was 70 jaar oud toen Abram geboren werd (Bereshith 11:26)
- Terah sterft op 205 jaar (Bereshith 11:32)
- Abram was 75 jaar oud toen hij vanuit Haran vertrok (Bereshith 12:4)

Zo kunt u zien dat Terah 70 + 75 of 145 jaar oud was toen Abram vanuit Haran vertrok. Het is duidelijk dat toen Abram Haran verliet, zijn vader nog in leven was en in Haran leefde. Maar waarom is de Thora op een zodanige manier geschreven dat het lijkt dat Abram's vader, Terah, stierf alvorens Abram Haran verliet? En waarom wordt ons in het boek Handelingen ook verteld dat Abram's vader vóór zijn vertrek uit Haran stierf?

Hand. 7:4 Toen kwam hij (Abram) uit het land van de Chaldeeën en verbleef te Haran. En van daar, toen zijn vader dood was, bracht Hij hem naar dit land waarin u nu woont.

Zonder een verklaring, lijkt het dat de schrijver van Handelingen een fout heeft gemaakt. De oude wijze, Rashi, voorziet ons van een rationeel antwoord op ons dilemma, als hij terugverwijst naar hoe de informatie in Bereshith wordt voorgesteld:

"... de tekst verwijst naar Terah als dood, want slechte mensen worden dood genoemd, zelfs tijdens hun leven ..."

Hmmm... wat interessant dat Rashi op de gedachte wijst dat een slechte Terah geestelijk dood was. De overlevering vertelt ons dat Abram's vader, Terah een maker van afgoden was en dat hij de maangod aanbad. Merk op dat in Bereshith 12:1, Abram duidelijk wordt verteld om het huis van zijn Vader te verlaten. Welk een test voor Abram. Het huis van zijn vader verlaten terwijl hij nog in leven was, zou in die dagen de indruk van minachting geven. Yeshua maakte een commentaar die van toepassing schijnt te zijn. Had hij Abram in gedachten toen Hij dit zei?

Mat. 10:37 Hij die meer van vader of moeder dan van Mij houdt, is vanwege Mij niet waardig. En hij die van zoon of dochter meer houdt dan van Mij is vanwege Mij niet waardig.

Laten we nu teruggaan naar de reis die Abram en zijn familie opgedragen werd te maken. Laten we opnieuw naar dat vers in hoofdstuk 11 kijken dat ons vertelt dat het Terah is die met de reis begint:

Bereshith 11:31 And Terah took his son Abram and his grandson Lot, the son of Haran, and his daughter-in-law Sarai, his son Abram's wife, and they went out with them from Ur of the Chaldeans to go to the land of Canaan; and they came to Haran and dwelt there.

The journey begins from Ur of the Chaldeans or from the country of Babylon. Let me give you some interesting information from a dictionary (Easton's 1897 Bible Dictionary) on Ur:

Ur – light, or the moon city, the birthplace of Haran...the principal commercial center of the country as well as the center of political power. It stood near the mouth of the Euphrates, and is represented by the mounds (of bricks cemented by bitumen)....Ur was the port of Babylon, whence trade was carried on with distant countries...It was home to the famous temple of the moon-god Sin...It shared this honor, however, with another city, and this city was Haran....Indeed, the temple of the moon-god at Haran was perhaps even more famous in the Assyrian and Babylonian world than the temple of the moon-god at Ur...at any rate, the two cities were bound together by the worship of the same deity, the closest and most enduring bond of union that existed in the ancient world. That Terah should have migrated from Ur to Haran, therefore, ceases to be extraordinary. If he left Ur at all, it was the most natural place to go. It was like passing from one court of a temple into another.

So now we can understand why Abram's father, Terah, left Ur and ended his journey in Haran. And why Abram, who rejected these gods, left his father and continued on to Canaan. Extra-Biblical references provide us with additional information about Abram. From his earliest childhood and throughout his life, Abram was said to be a revolutionary and a rebel against the sophisticated yet often barbaric culture of the ancient Assyrians, Babylonians, Egyptians, and Canaanites (these are all from the line of Ham). He travelled extensively and had an unquenchable passion to discover the mystery of the Almighty.

Abram was unable to keep Elohim for himself. His passion was to introduce Him to the whole world. It is written that when Abram would come to a town, he would stand in the town square and start calling for everyone to come and listen to him. He would ask, "What is the point of squandering your life on the pursuit of this world? Think about your purpose in life. The purpose is to find the one true Elohim." Abram set the young people on fire with his ideas, and they would come running after him. According to Midrashic literature, Abram called people together in public meetings in Haran to proclaim the truth about the one Creator and to encourage the people to serve Him. After these public meetings he was willing to debate his claims with anyone

Bereshith 11:31 En Terah nam zijn zoon Abram en zijn kleinzoon Lot, de zoon van Haran, en zijn schoondochter Sarai, de vrouw van zijn zoon Abram, en zij gingen met hen uit vanuit Ur van de Chaldeeën om naar het land Kanaän te gaan; en zij kwamen te Haran en verbleven daar.

De reis begint vanuit Ur van de Chaldeeën of vanuit het land van Babylon. Laat me u wat interessante informatie geven uit een woordenboek (Easton's 1897 Bible Dictionary) over Ur:

Ur - licht, of de maanstad, de geboorteplaats van Haran... het belangrijkste commerciële centrum van het land evenals het centrum van politieke macht. Het bevond zich dichtbij de monding van de Eufraat, en wordt voorgesteld door verhogingen (van bakstenen door bitumen gecementeerd)....Ur was de haven van Babylon, vanwaar handel met verre landen gedreven werd... Het was de thuisplaats van de beroemde tempel van de maan-god Sin (Zonde)... Het deelde deze eer echter met een andere stad, en deze stad was Haran De tempel van de maan-god in Haran was namelijk in de Assyrische en Babylonische wereld misschien beroemder dan de tempel van de maan-god in Ur...in ieder geval waren de twee steden met elkaar verbonden door de verering van dezelfde godheid, het innigste en duurzaamste band die in de oude wereld bestond. Dat Terah van Ur naar Haran zou moeten gemigreerd zijn, is daarom niets buitengewoons meer. Als hij al ooit Ur verliet, was het de natuurlijkste plaats om naartoe te gaan. Het was als het gaan van het ene tempelplein naar het andere.

Dus nu kunnen wij begrijpen waarom Abram's vader, Terah, Ur verliet en zijn reis in Haran beëindigde. En waarom Abram, die deze goden afwees, zijn vader verliet en verderging naar Kanaän. De buiten-bijbelse aanwijzingen voorzien ons van extra informatie over Abram. Van zijn vroegste kinderjaren en doorheen zijn leven, werd van Abram gezegd een revolutionair en een rebel te zijn tegen de verfijnde nog vaak barbaarse cultuur van oude Assyriërs, Babyloniërs, Egyptenaren, en Kanaänieten (die allen van de lijn van Ham zijn). Hij reisde op grote schaal en had een onverzadigbare drang om het geheimenis van de Almachtige te ontdekken.

Abram kon Elohim niet voor zichzelf houden. Zijn verlangen was Hem aan de gehele wereld voor te stellen. Men kan lezen dat wanneer Abram bij een stad kwam, hij op het stadsplein ging staan en iedereen zou beginnen te verzoeken om naar hem te komen luisteren. Hij zou vragen: "Waar gaat het om bij het verspillen van uw leven in het streven van deze wereld? Overdenk de bedoeling van uw leven. Het doel is de ene ware Elohim te vinden." Abram zette de jonge mensen in vuur met zijn ideeën, en zij zouden nagelopen hebben. Volgens de Midrash literatuur, riep Abram mensen in openbare vergaderingen in Haran bijeen om de waarheid over de ene Schepper te verkondigen en de mensen aan te moedigen om Hem te dienen. Na deze openbare vergaderingen was hij bereid om

that questioned him. In this way he won thousands of followers who confessed the existence of the Creator Elohim.

Can you see now why Abram's father, Terah, who came from the mindset of Nimrod, did not continue on the journey with Abram and why he was considered spiritually dead? Abram was the man יהיה chose to lead mankind back in the proper direction after the fall of the tower of Babel. It is interesting that Abram's journey even took him through the area of Babel. He, like each one of us, would have to walk away from every aspect of false religion. If you are interested in seeing the route Abram took, maps can be seen at this web site... .

<http://www.studylight.org:80/se/pbm/browse.cgi?st=8>

Although his father remained in Haran, Abram was not alone in his journey to the land of Canaan:

Bereshith 12:5 Then Abram took Sarai his wife and Lot his brother's son, and all their possessions that they had gathered, and the people whom they had acquired in Haran, and they departed to go to the land of Canaan. So they came to the land of Canaan.

Was it Abram's idea that Lot should accompany him? As the name of our Torah portion implies, "go for yourself" (לך לך), it seems that Abram was commanded to leave his father's household. Was it the Almighty's intention that Lot should have been left behind? As the story continues, we shall see how Lot becomes separated from Abram's camp.

Now I would like to show you something very interesting about Lot as pointed out by Nechama Leibowitz. To begin with, we just read in Bereshith 12:5 that Abram takes his wife, his nephew, and his property to Canaan.

Next, the Torah tells us how Abram and Lot "returned" from Egypt:

Bereshith 13:1 Then Abram went up from Egypt, he and his wife and all that he had, and Lot with him, to the Negev.

Did you notice that the order of the words changed? When leaving Haran (12:5), Lot was connected with the family, and the property was common to all of them. But later, upon their return from Egypt, the words are rearranged and there appears to be a separation between Abram and Lot (13:1). Lot is seen more as someone who joins the group and journeys with them. We see more proof of this a few verses later when we see Lot's property referred to separately:

Bereshith 13:5 Lot also, who went with Abram, had flocks and herds and tents.

over zijn beweringen met iedereen in discussie te gaan die er hem om vroeg. Op deze wijze won hij duizenden aanhangers die het bestaan van de Schepper Elohim beleden.

Kunt u nu zien waarom Abram's vader, Terah, die uit de denkrichting van Nimrod kwam, niet doorreisde met Abram en waarom hij als geestelijk dood werd beschouwd? Abram was de man die יהיה verkoos om de mensheid in de juiste richting terug te leiden na de val van de toren van Babel. Het is interessant dat de reis van Abram hem zelfs doorheen het gebied van Babel voerde. Hij, zoals ieder van ons, zou van elk aspect van valse godsdienst moeten weggaan. Als u geïnteresseerd bent in het zien van de route Abram die volgde, kunt u op deze website kaarten zien...

Hoewel zijn vader in Haran bleef, was Abram niet alleen bij zijn reis naar het land Kanaän:

Bereshith 12:5 Toen nam Abram Sarai zijn vrouw en Lot, de zoon van zijn broer, en al hun bezit dat zij hadden vergaard, en mensen die zij in Haran hadden verworven, en zij vertrokken om naar het land Kanaän te gaan. Zo kwamen zij aan het land Kanaän.

Was het Abram's idee dat Lot met hem zou meegaan? Zoals de naam van ons Thoragedeelte impliceert: "ga voor uzelf" (לך לך), lijkt het dat Abram werd bevolen om het huishouden van zijn vader te verlaten. Was het de bedoeling van de Almachtige dat Lot had moeten worden achtergelaten? Naarmate het verhaal verder gaat, zullen wij zien hoe Lot van Abram's kamp afgescheiden wordt.

Nu zou ik u iets zeer interessants over Lot willen tonen zoals dat door Nechama Leibowitz wordt aangetoond. Om te beginnen lezen wij in Bereshith 12:5 slechts dat Abram zijn vrouw, zijn neef, en zijn bezit naar Kanaän meeneemt.

Daarna, vertelt de Thora ons hoe Abram en Lot van Egypte "teruggekeerde":

Bereshith 13:1 Toen ging Abram op vanuit Egypte, hij en zijn vrouw en alles dat hij had, en Lot met hem, naar de Negev.

Merkte u op dat de volgorde van de woorden veranderde? Wanneer ze Haran verlaten (12: 5), was Lot aan de familie verbonden, en het bezit was gemeenschappelijk voor allen. Maar later, bij hun terugkeer uit Egypte, zijn de woorden herschikt en er schijnt een afscheiding tussen Abram Lot te zijn (13: 1). Lot wordt meer gezien als iemand die bij de groep aansluit en met hen meereist. Wij zien een paar verzen later meer bewijs van dit wanneer wij zien dat naar Lot's bezit afzonderlijk wordt verwezen:

Bereshith 13:5 Lot eveneens, die met Abram ging, had vee en kudden en tenten.

The separation continues to the point of dispute:

Bereshith 13:6 *Now the land was not able to support them, that they might dwell together, for their possessions were so great that they could not dwell together.*

What caused Lot to separate from his uncle? From the above verse we learn that they had too many possessions to continue to live in community. Lot became possessed by his possessions. He was in the company of the great man, Abram, and he chose his possessions over his uncle. The early believers in Yeshua seem to have kept this in mind and dealt with the problem by selling their possessions and having everything in common instead:

Acts 2:44 *Now all who believed were together, and had all things in common, 45 and sold their possessions and goods, and divided them among all, as anyone had need. 46 So continuing daily with one accord in the temple, and breaking bread from house to house, they ate their food with gladness and simplicity of heart, 47 praising Yah and having favour with all the people. And Adonai added to the congregation daily those who were being saved.*

There are other clues in the Torah to lead us to why Lot separated from Abram.

Bereshith 13:10 *And Lot lifted his eyes and saw all the plain of Jordan, that it was well watered everywhere (before יהוה destroyed Sodom and Gomorrah) like the garden of יהוה, like the land of Egypt as you go toward Zoar.*

This is fascinating because it is the opposite of the description we find in Devarim/Deuteronomy:

Devarim 11:10 *“For the land which you go to possess is not like the land of Egypt from which you have come, where you sowed your seed and watered it by foot, as a vegetable garden; 11 “but the land which you cross over to possess is a land of hills and valleys, which drinks water from the rain of heaven,*

Truthfully, the location where Sodom and Gomorrah were situated (before they were destroyed) was indeed “watered everywhere” by the Jordan River. The Jordan plain was very similar to the land of Egypt which also enjoyed the abundance of water from a river. The contradiction lies at the spiritual level. In the book of Devarim, it is implied that the land of Israel, which “drinks water from the rain of heaven”, is superior to Egypt, which is watered “as a vegetable garden”. The verse in Bereshith, however, praises the land that is watered in the latter manner (that is by a river, not heaven). It even compares the “garden of יהוה” with the “land of Egypt”! This is Lot’s assessment!

De afscheiding gaat door naar het geschilpunt:

Bereshith 13:6 *Nu kon het land hen niet onderhouden, zodat zij zouden kunnen samenwonen, want hun bezit was zo groot dat zij niet konden samenwonen.*

Wat deed Lot van zijn oom scheiden? Van het bovenstaande vers leren wij dat zij teveel bezit hadden om in gemeenschap te blijven leven. Lot werd bezeten door zijn bezit. Hij was in het gezelschap van de groot man, Abram, en hij verkoos zijn bezit boven zijn oom. De eerste gelovigen in Yeshua schijnen dit in gedachten gehouden te hebben en rekenden af met het probleem door in plaats daarvan hun bezit te verkopen en alles gemeenschappelijk te hebben:

Hand. 2:44 *Nu waren allen die geloofden samen, en hadden alle dingen gemeenschappelijk, 45 en verkochten hun bezittingen en goederen, en verdeelde ze onder allen, zoals ieder nodig had. 46 Zo eenstemmig dagelijks volhardend in de tempel, en van huis tot huis brood brekend, aten zij hun voedsel met blijdschap en eenvoud van hart, 47 Yah prijzend en bijval hebbend bij alle mensen. En Adonai voegde dagelijks hen die werden gered aan de gemeente toe.*

Er zijn andere aanwijzingen in de Thora om ons te leiden naar het waarom Lot van Abram scheidde.

Bereshith 13:10 *En Lot hief zijn ogen op en zag heel de vlakte van de Jordaan, dat die overall goed vochtig was (vóór יהוה Sodom en Gomorrah vernietigde) zoals de tuin van יהוה, zoals het land Egypte als u naar Zoar gaat.*

Dit is fascinerend omdat dat het tegengestelde is van de beschrijving die wij in Devarim/Deuteronomy vinden:

Devarim 11:10 *Want het land dat u gaat bezitten is niet zoals het land Egypte waaruit u bent gekomen, waar u uw zaad zaaide en het te voet water gaf, als een moestuin; 11 maar het land dat u oversteekt om te bezitten is een land van heuvels en valleien, dat water van de hemel-regen drinkt,*

Eerlijk, de plaats waar Sodom en Gomorrah werden gesitueerd (alvorens zij vernietigd werden) was inderdaad “overall vochtig” door de Jordaan rivier. De Jordaan vlakte had veel overeenkomst met het land Egypte dat ook de overvloed aan water genoot van een rivier. De tegenspraak ligt op het geestelijke niveau. In het boek van Devarim, houdt het in dat het land Israël, dat “water van de regen van de hemel drinkt”, superieur is t.o.v. Egypte dat “als een moestuin” water wordt gegeven. Het vers in Bereshith, echter, prijst het land dat op de laatstgenoemde manier water wordt gegeven (d.w.z. door een rivier, niet de hemel). Het vergelijkt zelfs de “tuin van יהוה” met het “land Egypte”! Dit is de beoordeling van Lot!

Let's review a bit where we've come with Lot and Abram. Abram and Lot journeyed together to the land of Canaan. Since we know that Sarai was barren (11:9), and Lot was Abram's nephew, it would have been natural for Lot to have been considered as Abram's son and heir. Therefore, when יהוה gave the following promise, Abram probably associated it with his descendent, Lot:

***Bereshith 12:7** Then יהוה appeared to Abram and said, "To your descendants I will give this land." And there he built an altar to יהוה, who had appeared to him.*

Then came the famine, and Abram and Lot ended up in Egypt. In the wealthy and prospering Egypt, Lot became aware of the disappointing dream of Canaan. In Egypt, a shepherd would not have to be constantly wandering with his flocks, helpless in the face of an unstable climate. Lot probably would have preferred to stay in Egypt. The problem was that Egyptians were not fond of shepherds, especially those who came during times of famine.

So Lot returns to Canaan, but not with a heart in unity with Abram's. A conflict arises between the herdsmen of Lot and the herdsmen of Abram, and Abram suggests the obvious solution:

***Bereshith 13:9** "Is not the whole land before you? Please separate from me. If you take the left, then I will go to the right; or, if you go to the right, then I will go to the left."*

"Lot lifts his eyes" and looks for land that is similar to Egypt. He determines that the wellirrigated plain of the Jordan is as close as he can come to Egypt:

***Bereshith 13:10** And Lot lifted his eyes and saw all the plain of Jordan, that it was well watered everywhere (before יהוה destroyed Sodom and Gomorrah) like the garden of יהוה, like the land of Egypt as you go toward Zoar.*

So Lot chooses what looks like Egypt to him. By doing this, he chooses a life independent of יהוה. The next verse gives us another clue in Lot's choices:

***Bereshith 13:11** Then Lot chose for himself all the plain of Jordan, and Lot journeyed from the east (בְּקֵדָם). And they separated from each other.*

Well again we have a repetition of the phrase "from the east" (בְּקֵדָם). Remember we had that in Bereshith 11:2 when we read that the builders of the Tower of Babel came "from the east". Again we interpret this as a move away from יהוה and His ancient paths.

Lot's preference for what the world could offer him did not pay off for him. Last week we discussed how Lot could have been described as a righteous man, despite his choices. Even with faith in יהוה, this man was not able to

Laten we een beetje samenvatten waar wij met Lot en Abram zijn gekomen. Abram en Lot reisden samen naar het land Kanaän. Aangezien wij weten dat Sarai onvruchtbaar was (11:9), en Lot de neef van Abram was, zou het voor Lot niet gezocht geweest zijn om als zoon en erfgenaam van Abram beschouwd te zijn. Daarom, toen יהוה de volgende belofte gaf, associeerde Abram die waarschijnlijk met zijn nakomeling, Lot:

***Bereshith 12:7** Toen verscheen יהוה aan Abram en zei: "Aan uw nakomelingen zal Ik dit land geven." En daar bouwde hij een altaar voor יהוה, die aan hem was verschenen.*

Toen kwam de hongersnood, en Abram en Lot kwamen terecht in Egypte. In het rijke en bloeiende Egypte, werd Lot zich bewust van de teleurstellende droom van Kanaän. In Egypte zou een herder niet constant met zijn kudde moeten wandelen, hulpeloos t.o.v. van een onstabiel klimaat. Lot zou waarschijnlijk verkozen hebben om in Egypte te blijven. Het probleem was dat Egyptenaren niet van herders hielden, vooral zij die in tijden van hongersnood kwamen.

Zo keert Lot naar Kanaän terug, maar niet een van hart met Abram. Een conflict doet zich tussen voor herders van Lot en de herders van Abram, en Abram stelt de vanzelfsprekende oplossing voor:

***Bereshith 13:9** Is niet het gehele land vóór u? Gelieve van mij te scheiden. Als u het linkse neemt, dan zal ik naar rechts gaan; of, als u naar rechts gaat, dan zal ik naar links gaan.*

"Lot heft zijn ogen op" en zoekt land dat gelijkaardig aan Egypte is. Hij bepaalt dat de goed bevoeide Jordaan vlakte zo dicht als mogelijk Egypte benadert:

***Bereshith 13:10** En Lot hief zijn ogen op en zag heel de Jordaan vlakte, dat die overal goed vochtig was (vóór יהוה Sodom en Gomorrah vernietigde) zoals de tuin van יהוה, zoals het land Egypte als u naar Zoar gaat.*

Zo kiest Lot wat voor hem als Egypte uitziet. Door dit te doen, kiest hij een leven onafhankelijke van יהוה. Het volgende vers geeft ons een andere aanwijzing in Lot's keuzen:

***Bereshith 13:11** Toen koos Lot voor zich heel de Jordaan vlakte, en Lot reisde vanuit het oosten (בְּקֵדָם). En zij scheidden van elkaar.*

Wel, wij hebben opnieuw een herhaling van de uitdrukking "vanuit het oosten" (בְּקֵדָם). Herinner je dat wij dit in Bereshith 11:2 hadden toen wij lazen dat de bouwers van de Toren van Babel "vanuit het oosten" kwamen. Opnieuw interpreteren wij dit als een weggaan van יהוה en Zijn oude wegen.

Lot's voorkeur voor wat de wereld hem kon bieden leverde hem niet het resultaat op. Vorige week bespraken wij hoe Lot als een rechtvaardig man kon beschreven zijn, ondanks zijn keuzen. Zelfs met geloof in יהוה, kon deze man zichzelf niet

pull himself away from the world, symbolized by Egypt. And of course the connection is made that in journeying “from the east”, he has distanced himself from the pure ways of יהוה. We often call this mixing.

Now that Lot has left Abram’s camp, the Almighty is ready to bless Abram:

Bereshith 13:14 *And יהוה said to Abram, after Lot had separated from him: “Lift your eyes now and look from the place where you are — northward, southward, eastward, and westward; 15 “for all the land which you see I give to you and your descendants forever. 16 “And I will make your descendants as the dust of the earth; so that if a man could number the dust of the earth, then your descendants also could be numbered.*

Abram was the one יהוה chose to receive the covenant. As the father of our faith, he is the opposite of Nimrod, the adversary of faith and the picture of rebellion. We have learned from the story of Lot, that there can be a mix of faith and rebellion. This is referred to as being “lukewarm” in Revelation:

Revelation 3:15 *“I know your works, that you are neither cold nor hot. I could wish you were cold or hot. 16 “So then, because you are lukewarm, and neither cold nor hot, I will vomit you out of My mouth.*

For the next few weeks we will continue to study the life of Abraham. May we learn from his example how to appropriately pursue the ancient paths.

Shabbat Shalom!
Ardelle

van de wereld, door Egypte gesymboliseerd, terugtrekken. En natuurlijk wordt de verbinding gemaakt dat in het reizen “vanuit het oosten”, hij zich heeft gedistantieerd van de zuivere wegen van יהוה. Vaak noemen wij dit vermenging.

Nu dat Lot Abram’s kamp heeft verlaten, is de Almachtige klaar om Abram te zegenen:

Bereshith 13:14 *En יהוה zei tot Abram, na dat Lot van hem gescheiden had: “Sla uw ogen nu op en kijkt vanaf de plaats waar u bent — noordwaarts, zuidwaarts, oostwaarts, en westwaarts; 15 want al het land dat u ziet geef Ik aan u en uw nakomelingen voor altijd. 16 En Ik zal uw nakomelingen als het stof van de aarde maken; zodat als een mens het stof van de aarde kon tellen, uw nakomelingen dan ook zouden kunnen worden geteld.*

Abram was degene die יהוה verkoos om het verbond te ontvangen. Als de vader van ons geloof, is hij het tegengestelde van Nimrod, de tegenstander van geloof en het beeld van opstand. Wij hebben van het verhaal van Lot geleerd, dat er een mengeling van geloof en opstand kan zijn. Dit wordt in Openbaring aangeduid als “lauw” zijnde:

Opb. 3:15 *Ik ken uw werken, dat u noch koud noch heet bent. Ik kon wensen dat u koud of heet was. 16 Zo dan, omdat u lauw bent, en noch koud noch heet, zal Ik u uit Mijn mond braken.*

De volgende weken zullen wij voortgaan met het leven van Abraham te bestuderen. Mogen wij van zijn voorbeeld leren hoe de oude wegen gepast voort te zetten.

Shabbat Shalom!
Ardelle